

ע"פ 24440/03/17 - עלי סמיראת נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

23 ינואר 2018

ע"פ 24440-03-17

לפני כבוד השופטים: רפאל יעקובי, אביגדור דורות, חנה מרים לומפ

בעניין: עלי סמיראת

ע"י ב"כ עו"ד מאהר חנא המערער

נגד

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד דן בהט (פ"מ י-ם, פלילי) המשיבה

פסק דין

1. בהכרעת דין מ-22.12.16 הורשע המערער ע"י בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט י' מינטקביץ), לאחר שמיעת ראיות, בשתי עבירות של הכנת פנקסי חשבונות כוזבים במטרה להתחמק מתשלום מס, לפי סעיף 220(4) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה). במסגרת הכרעת הדין הנ"ל זוכה המערער משתי עבירות של מסירת אמרות כוזבות במסגרת דוחות, לפי סעיף 220(2) לפקודה.

בעקבות ההרשעה נגזרו על המערער 10 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 75,000 ש"ח (או ששה חודשי מאסר תמורתו) וכן מאסרים מותנים (בגזר דין מ-26.1.17).

2. כאן המקום לציין גם את הנתונים הבאים:

א. העבירות שבכתב האישום יוחסו למערער כמנהל וכבעל מניות יחיד בחברת אסילקו לעבודות בניה וחקלאות בע"מ (להלן: החברה).

ב. בכתב האישום הואשמה גם החברה באותן עבירות.

ג. המשיבה חזרה בה מן האישומים נגד החברה ובית המשפט זיכה את האחרונה מהעבירות המיוחסות לה (הכרעת דין מ-29.11.16).

ד. במסגרת הערעור דן עתרה החברה פעמיים להצטרף כצד להליך ובקשותיה נדחו (בהחלטות מ-12.7.17 ומ-12.12.17).

ה. החברה הגישה (ב-8.1.18) ערעור לבית המשפט העליון על כך שנקבע כי לא תצורף כצד להליך (ע"פ 221/18). במסגרת ערעורה עתרה לעיכוב ההליכים בערעור דנן עד להכרעה בערעור האמור. בית המשפט העליון דחה בקשה זו (בהחלטה מ-12.1.18).

3. בכתב האישום נטען כי במועד סמוך לשנת 2007 החליט המערער להונות את רשויות המס באמצעות החברה, תוך שימוש בחשבוניות של שלוש חברות, עימן לא בצעה החברה כל עסקה. זאת על מנת להגדיל בכזב את הוצאותיה של החברה בדיווחיה למס הכנסה, שעל הגשתם הופקד המערער. לפי כתב האישום, המערער כלל בספריה של החברה 33 חשבוניות שאינן משקפות עסקאות אמת, בסכום כולל של כ-4.5 מיליון ש"ח נכון לשנים 2007-2008.

4. לא הייתה מחלוקת עובדתית ביחס לתפקידו של המערער בחברה ובנוגע לכך שהחשבוניות המצויות בכתב האישום נכללו בספריה של החברה. המחלוקת העובדתית שבין הצדדים התמקדה בשאלה האם החשבוניות אשר נכללו בספרי החברה הן כוזבות ולא בוצעה כנגדן כל עסקה כשרה, או שמדובר בחשבוניות כשרות, אותן קיבל המערער בתום לב מגורמים אשר בוצעו עימם עסקאות אמת. המחלוקת המשפטית שבין הצדדים הייתה האם הכללת חשבוניות כוזבות בספרי החשבוניות של החברה מקימה עבירה לפי הפקודה, כל עוד לא הוגשו הדוחות השנתיים עצמם ולא הגיע מועד הגשתם.

5. בהכרעת הדין נקבע כי מבחינה עובדתית הוכח מעבר לספק סביר כי המערער רכש חשבוניות שונות שאינן משקפות עסקאות אמת והעביר אותן לרואה החשבון של החברה וכי החשבוניות הוזנו בספרי החברה כהוצאות שלה.

בהמשך לקביעה דלעיל ובהעדר הסברים מטעם המערער לרכישת החשבוניות, הורשע המערער בעבירות שבהן הורשע, תוך שגם נקבע והוסבר כי זיכוי החברה אינו מצדיק זיכוי.

לצד ההרשעה האמורה, בשל כך שהמערער נחקר בעניין של החשבוניות עוד בטרם הוגשו דוחות המס לשנים הרלבנטיות ובהעדר ראיה לכך שכלל אותן בדוחות המס שהוגשו לאותן שנים, נקבע כי לא התגבשה העבירה של מסירת דוחות כוזבים. כפועל יוצא מכך זוכה המערער מעבירות אלה.

6. בגזר הדין נקבע כי מתחם הענישה הראוי לעבירות שבהן מדובר הוא מאסר בפועל בבית הכלא לתקופה של ששה חודשים עד שנה וחצי וכן קנס כספי.

בהתחשב במכלול נתוני המקרה - ובכלל זה שמעשי המערער לא גרמו בפועל נזק לקופה הציבורית - נגזרו העונשים שפורטו בסעיף 1 דלעיל.

7. לאחר שקילת טענות הצדדים במסגרת הערעור, הגענו למסקנה כי **יש לדחות את הערעור על הכרעת הדין ולקבל את הערעור על גזר הדין, באופן שתקוצר תקופת המאסר בפועל.**

8. הכרעת הדין שבה עסקינן מבוססת על קביעות עובדתיות ועל ממצאי מהימנות. בית המשפט קמא ביסס את ממצאיו על עדויות ועל אמרות חוץ של עדים שונים, שבהן נתן אמון, וציין כי המערער הותיר בעדותו רושם שלילי מאד, כך שאין לקבוע ממצאים כלשהם על יסוד עדותו. בעניינים אלה אין דרכה של ערכאת הערעור להתערב ולא מצאנו כי המקרה דנן מצדיק מהלך חריג של פעולה באורח שונה בהקשר זה.

בהינתן הקביעות העובדתיות כי המערער הכין פנקסי חשבונות כוזבים, צדק בית המשפט קמא כי המסקנה העולה מהן מבססת את העבירה לפי סעיף 220(4) לפקודה ואין כל ממש בטענה כי נתפס לטעות במינוחים המשפטיים הרלבנטיים וכי יש להגיע לתוצאה שונה מזו שאליה הגיע. במכלול הנסיבות, המרב שהמערער היה עשוי לזכות לו הוא זיכוי מן האישומים הקשורים לעבירה הנוספת ובית המשפט קמא אכן זיכה אותו ממנה.

בנוסף למצוין לעיל, מקובלת עלינו גם הקביעה כי במקרה דנן זיכוי של החברה אינו מצדיק זיכוי של המערער. זאת מן הטעמים שציין בית משפט השלום לעניין זה. אשר על כן, **הערעור על הכרעת הדין נדחה.**

9. במה שנוגע לגזר הדין, נראה כי במצב שבו בוצעו רישומים כוזבים שלא גרמו בסופו של יום נזק לקופה הציבורית, היה מקום לקבוע מתחם ענישה פחות חמור ולגזור על המערער עונש קל מזה שנגזר עליו. זאת גם בהינתן שהמערער לא לקח אחריות למעשיו ושהנזק נמנע לא בשל חרטתו, אלא בשל כך שנתפס בשלב מוקדם למועד הגשת הדוחות.

בהמשך למצוין לעיל ולמכלול הנסיבות - לחומרא ולקולא - **אנו מקבלים את הערעור על גזר הדין ומעמידים את עונש המאסר בפועל על חמישה חודשים, תוך שיתר חלקיו של גזר הדין יעמדו בעינם.**

ניתן היום, ז' בשבט תשע"ח, 23 בינואר 2018, במעמד הנוכחים.

רפאל יעקובי, שופט אביגדור דורות, שופט חנה מרים לומפ, שופטת